

Dereyin Kavarmadaki İhtiyar

Dünün tesellisini bekleyerek yarından
Bis akşam geçiyor düm bis dere kavarmadan.
Saramız yosunlarla süzöklüyor düm sv.
Kuyularda süzöyen yaprakların kokusu
İlen bis senbaharın nâşundan yükselmisti,
Bis koku ki açılan bis mezarın gelmişti..
Bu ölü yaprakların karşısında titredim,
Süzöyen baharların son kemikleri dedim.
Bis su ki gider mutlak iste serviliklere..
Artık ileriye yürüdüm, başım eğilmiş yere;
Ağır ağır arkandan geldi ayak sesleri,
Bis ak saşu ihtiyar gördüm dönüncü geri.
O yüzüme bakmadan yürüdü suya doğru,
Diktate gözetledim ne yapacak diye sv.
Kuyularda süzöyen yapraklara eğildi,
Hepsini birer birer alıp eline sibtî,
Hepsini kulaklayıp kaynanda siktî.. sonra,
Teker teker fısıltı süzöklenen sulara...
İnci arkalarında aştayarak bakıyor...
Sular gölgelendi, dere yorgun akıyor...
Bis senbahar geçesi matemiyte acıktı,
Artık arda ihtiyar bis yüğün gölge kalak.

Nâzım Hikmet

Halit Fakri

Orhan Seyfi

Faruk Nafiz

Yosuf Ziya

Vahit Nureddin